

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ СМЕТКА

chitanka.info

Един шоп с бял кожух и свински цървули отивал в града на пазар. На рамо той носел тояга, а на тоягата — кошница с яйца. Вървял по пътя и си приказвал високо:

— В кошницата има сто яйца. Ако ги продам по лев, ще получа сто лева. Ако ги продам по два лева, ще ми се съберат двеста. От пазара за тези пари ще си купя едно женско прасе. Ще го храня, ще си го гледам като писано яйце. То ще ми опраси дванайсет прасета. Като пораснат и те, ще почнат да се прасят, додето дворът ми се напълни с големи-големи свине. Ще ги откарам на пазара и ще ги продам. С получените пари ще си купя един хранен кон и нови дрехи — не ти е работа. Ще се пременя, ще яхна коня и все край къщата на Гана хубавицата ще се разхождам. Ще ме види Гана хубавица и ще рече: „Искам оня, дето е на коня“. Ще се оженим и тя ще ми роди едно момче — Богданчо. Ще отида на пазар, ще му купя ябълки и като се върна вкъщи, Богданчо ще се затече да ме посрещне: „Тате, какво ми носиш?“ Аз ще протегна ръка да го прегърна: „Ела ми, сине, ела, Богданчо, тате да ти даде една ябълка!“

И както се бил отнесъл, шопът протегнал ръце, изпуснал тоягата и кошницата с яйцата паднала на земята. Яйцата се строшили до едно. Навел се злочестият шоп над кошницата и почнал да търси здрави яйца. Край него минал един пътник.

— Побратиме — попитал шопът, — откога вървиш подире ми?

— Откакто почна да печелиш, додето загуби всичко, все подире ти съм вървял — отвърнал пътникът.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.